

122

Rozmyślajmy dziś

t.: ks. Jakub Wujek, XVI w.

(Miod.)

1. Roz - myś - laj - my dziś, wier - ni chrześ - ci -
 Ja - ko Pan Chry - stus za nas cier - piał
 ja - nie,* Od po - i - ma - nia nie miał od - pocz -
 ra - ny.*
 nie - nia* Aż do sko - na - nia.

2. Naprzód w Ogrojcu wziął pocałowanie, * Tam Judasz zdrajca dał był katom znamię: * Oto patrzajcie, mego Mistrza macie, * Tego imajcie.

3. Wnet się rzucili jako lwi zaciekli, * Apostołowie od Niego uciekli, * On zaś był śpiesznie wiedzion do Anna-sza, * Pociecha nasza.

4. Przed sąd Piłata gdy był postawiony, * niesprawiedliwie został oskarżony; * Rozkazał Piłat, by był biczowany * Ten Pan nad pany.

5. Koronę z ciernia żołnierze uwili, * Naszemu Panu na głowę wtłoczyli, * Naśmiewając się przed Nim przyklekali, * Królem Go zwali.

6. Krzyknęła potem tłuszcza zbuntowana: * "Nie chcemy Tego za swego mieć Pana, * Niechaj na krzyżu swój żywot położy * Ten to Syn Boży!"

7. Krzyż niosąc, na śmierć szedł nieustraszenie, * Oprawcy niecni zwlekli zeń odzienie, * Do krzyża Zbawcę okrutnie przybili, * Octem poili.

8. Z wołaniem głośnym po tak srogiej męce * Skonał, oddając ducha w Ojca ręce; * Zagasło słońce, strach ludzi oniemia, * Trzęsła się ziemia.

9. Zstąpił do piekieł Król wieczystej mocy, * Z niewoli lud swój wybawił sierocy; * Umarłych ciała z grobów powstawały, * Widzieć się dały.

10. Zaczny Nikodem wraz z Józefem śmiało * Zanieśli prośbę o Jezusa ciało; * Dozwala Piłat, pełnią się bez zwłoki * Boże wyroki.

11. W wieczornej porze, nie tracąc ni chwili, * Ostrożnie z krzyża Jezusa złożyli; * Matuchna Jego ciało piastowała, * Rzewnie płakała.

12. Wnet prześcieradło ustawił na ziemi, * Uczcili ciało balsamy drogimi, * W świeżo kowanym grobie położyli, * Płacz uczynili.

13. Płaczmę i my też, wierni, chrześcijanie, * Dziękując Panu za najdroższe rany; * Iż, by nas zbawić, lejąc krew obficie, * Dał za nas życie!

123

Stała Matka Boleściwa

t.: *Stabat Mater* - Jakuba z Todi, tł. XVIII w. m.: XVII w. (Miod.)

1. Sta - ła Mat - ka bo - leś - ci - wa*
 Du - szę Jej, co łez nie mieś - ci,*
 O - bok krzy - ża led - wo ży - wa,* Gdy na krzy - żu
 Peł - ną smut - ku i bo - leś - ci,* Prze - szedł miecz dla

wi - siał Syn,* Gdy na krzy - żu wi - siał Syn.*
na - szych win,* Prze-szedł miecz dla na - szych win.

2. O, jak smutna i strapiona * Matka ta błogosławio-
na, * = Której Synem niebios Król!

Jak płakała Matka miła, * Jak cierpiała, gdy patrzyła
* = Na boskiego Syna ból!

3. Gdzież jest człowiek, co łzę wstrzyma, * Gdy mu
stanie przed oczyma * = W mękach Matka ta bez skaz?
Kto się smutkiem nie poruszy, * Gdy rozważy boleść
duszy = Matki z Jej Dziecięciem wraz?

4. Za swojego ludu zbrodnie * W mękach widzi tak
niegodnie * = Zsiezonego Zbawcę dusz.

Widzi Syna wśród konania, * Jak samotny głowę skła-
nia, * = Gdy oddawał ducha już.

5. Matko, coś miłości zdrojem, * Spraw, niech czuję
w sercu moim * = Ból Twój u Jezusa nóg!

Spraw, by serce me gorzało, * By radością życia całą
* = Stał się dla mnie Chrystus Bóg.

6. Matko, ponad wszystko świętsza, * Rany Pana aż
do wnętrza * = W serce me głęboko wpój.

Cierpiącego tak niezmiernie * Twego Syna ból i cier-
nie * = Niechaj duch podziela mój.

7. Spraw, niech leję łzy obficie * I przez całe moje
życie * = Serce me z Cierpiącym wiąż.

Pragnę stać pod krzyżem z Tobą, * Z Twoją łączyć
się żalobą, * = W płaczu się rozpląwać wciąż.

8. Panno święta, swe dziewicze * Zapłakane wznies
oblicze: * = Jeden niech nas łączy płacz.

Spraw, niech żyję Zbawcy zgonem, * Na mym sercu
rozżalonym * = Jego ból wycisnąć racz.

9. Niech mnie męki gwoździe zrania, * Niechaj, kiedy
patrzę na nią, * = Krew upoi mnie i krzyż.

Męką ognia nieustanną * Nie daj gorzeć, święta Pan-
no, * = W sądu dzień swą pomoc zbliż.

10. A gdy życia kres nastanie, * Przez swą Matkę,
Chryste Panie, * = Do zwycięstwa dojść nam daj.

Gdy ulegnie śmierci ciało, * Obleczone wieczną
chwałą * = Dusza niech osiągnie raj.

124

Ty, któryś gorzko

t.: XVIII w.

m.: XVII w. (Miod.)

1. Ty, któ-ryś go - rzko na krzy - żu u - mie - rał,*

Rę - ceć i no - gi sro - gi gwoźdź roz - dzie - rał:*

Daj śmierć szczę-śli - wą; na krzy-żu roz-pię - ty,* Ba - ran - ku świę - ty!

2. Pragnę umierać wraz z Tobą i w Tobie,* W wspól-
nej boleści, w smutku i żalobie,* Ucieczką pewną będą
mi Twe rany,* Jezu kochany.

3. Bolesna Matko najwyższego Boga,* Gdy mnie
śmiertelna opanuje trwoga,* Bądź mi w zbolonym sercu
litościwym * Portem szczęśliwym!

10 - Śpiewnik...

125 a

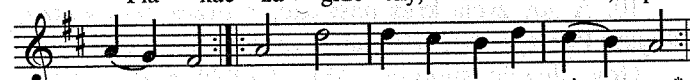
Wisi na krzyżu

t.: XVIII w.

(Miod.)

1. Wi - si na krzy - żu Pan, Stwór - ca
Pła - kać za grze - chy, czo - wie - cze, po -

nie - ba,* Ach, ach na krzy - żu u - mie - ra,*
trze - ba.* Je - zus o - czy swe za - wie - ra.

125 b

m.: (Klon.)

1. Wi - si na krzy - żu Pan, Stwór - ca
Pła - kać za grze - chy, czo - wie - cze, po -

nie - ba,* Ach, ach, na krzy - żu u - mie - ra,*
trze - ba.*

Je - zus o - czy swe za - wie - ra.

2. Najświętsze członki i wszystko ciało * Okrutnie
zbite na krzyżu wisiąco. * Ach, ach, dla ciebie, człowiecze,
* Z boku krew Jezusa ciecze.

3. Ostrą koroną skronie zranione, * Język zapiekły
i usta spragnione, * Ach, ach, dla mojej swawoli * Jezus
umiera i boli.

4. Woła i kona, łyż z oczu leje, * Pod krzyżem Matka
Bolesna truchleje. * Ach, ach, sprośne złości moje * Spra-
wiły te niepokoje.

5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj, * Życia świę-
tego dobry sposób podaj. * Ach, ach, tu kres złości moich
* Przy nogach przybitych Twoich.

6. Tu z Magdaleną chcę pokutować * I za swe grze-
chy serdecznie żałować. * Ach, ach, zmiłuj się nade mną,
* Uczyń miłosierdzie ze mną.

7. Rozbrat Ci, świecie, dziś wypowiadam, * Z grze-
chów się swoich szczerze wypowiadam, * Ach, ach, ser-
decznie żałuję, * Bo Cię, Boże mój, miłuję.

126

Witaj, Matko uwielbiona

O siedmiu boleściach N.M.P

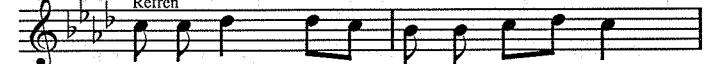
m.: ks. M. Michalec CM

1. Wi - taj, Mat - ko . u - wiel - bio - na,*
Gdyć Sy - me - on spra - wie - dli - wy,*

Za - lem ser - decz - nym zra - nio - na,*
O - po - wie - dział miecz stra - szli - wy.

Refren
O Ma ry - jo, o Ma - ry - jo,

wiel - ka Two - ja za - łość by - ła.

2. Witaj, Matko, uwielbiona, żalem serdecznym zraniona, * Kiedyś wzdychając płakała, do Egiptu uciekała. * O Maryjo...

3. Witaj, Matko... * Kiedyś Syna najmilszego szukała do dnia trzeciego. * O Maryjo...

4. Witaj, Matko... * Kiedy Syn Twój był pojmany, zbity, zraniony, zeplwany. * O Maryjo...

5. Witaj, Matko... * Gdyś widziała Syna Twego, na krzyżu konającego. * O Maryjo...

6. Witaj, Matko... * Kiedyś z krzyża Syna brała, łzami rany polewała. * O Maryjo...

7. Witaj, Matko... * Kiedy Syna najdroższego kładli do grobu ciemnego. * O Maryjo...

127

W krzyżu cierpienie

t.: ks. K. Antoniewicz

(Siedl. 2)

1. W krzy-żu cier-pie - nie, w krzy-żu zba-wie - nie,*
W krzy-żu mi - łość - ci na - u - ka.*
Kto Cie-bie, Bo - że, raz po - jąc mo - że,*

Ten nie nie prag - nie ni szu - ka.

2. W krzyżu osłoda, w krzyżu ochłoda * Dla duszy, smutkiem zmroczonej. * Kto krzyż odgadnie, ten nie upadnie * W boleści sercu zadanej.

3. Kiedy cierpienie, kiedy zwątpienie * Serce ci na wskroś przepali, * Gdy grom się zbliża, pośpiesz do krzyża, * On ciebie wesprze, ocali.

4. Gdy cię skrzywdzono, albo zraniono, * Lub serce czyjeś zawiodło: * O, nie rozpaczaj, módl się, przebaczej, * Krzyż niech ci stanie za godło.

128

Zawitaj Ukrzyżowany

t.: XVIII w.

m.: około 1600 r. (Miod.)

1. Za - wi - taj U - krzy-żo - wa - ny,* Je - zu Chry - ste,
Przez Twe ra - ny,* Kró - lu na nie - bie, pro - si - my
Cie - bie,* Ra - tuj nas w każ - dej po - trze - bie.

2. Zawitaj Ukrzyżowany, * Całuję Twe święte rany; Przebite ręce, nogi w Twej męce, * Miejcież nas w swojej opiece.

3. Zawitaj Ukrzyżowany, * Biczmi srodze skatowany;
Zorane boki, krwawe potoki, * Wynieście nas nad obłoki.

4. Zawitaj Ukrzyżowany, * Cierniem ukoronowany;
* W takiej koronie, zbolełe skronie, * Mieście nas
w swojej obronie.

5. Zawitaj Ukrzyżowany, * Ciężkim krzyżem zmordowany;
* Rano w ramieniu, z niej krwi strumieniu, * Podźwignij nas ku zbawieniu.

6. Zawitaj Ukrzyżowany, * W twarz pobity i zeplwany;
* O święte lice, łez, krwi krynice, * Zwróćcie nas na nas
swe źrenice!

7. Zawitaj Ukrzyżowany, * Włóczy na sercu star-
gany; * Piersi, wnętrzności pełne gorzkości, * Mieście nas
w swojej litości.

8. Zawitaj Ukrzyżowany, * W duszy srodze zatroska-
ny; * Smutki i żale, w serca upale * Wynieście nas ku
swej chwale.

9. Zawitaj Ukrzyżowany, * W Bóstwie swym sponie-
wierany; * We czci i chwale zniszczony wcale, * Zbaw nas
na swym trybunale.

10. Zawitaj Ukrzyżowany, * Niewinnie zamordowany;
Bądź, konający, na nas pomnący, * Raj łotrowi darujący.

11. Przez Twoje gorzkie skonanie * Litościwy bądź
nam, Panie, * W ostatnim zgonie miej nas w obronie, *
Postaw nas po prawej stronie.

12. O Jezu, miłości zdroju, * Wzdycham do Twego
pokoju! * Za grzechy płaczę, sercem Cię raczę, * Krzy-
żem Twoim głowę znaczę.

129

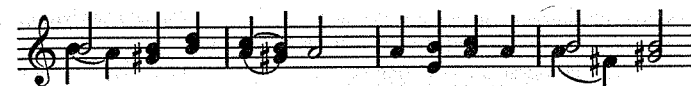
Zbliżam się k'Tobie

t.: XVIII w.

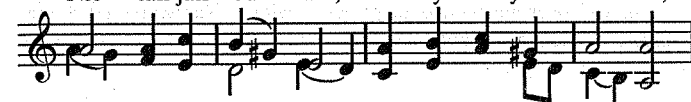
(Miod.)

Zbli - żam się k'To - bie, Je - zu mój ko - cha - ny,*
Ca - ło - wać cię - żkie i krwa - wią - ce ra - ny.*

Nie tak jak Ju - dasz, któ - ry na wy - da - nie,*

Lecz z u - ża - le - niem, Je - zu Chry - ste, Pa - nie.

2. Całuję prawą Twoją, Jezu, rękę, * Byś mnie nie
oddał na piekielną mękę; * Całuję oraz lewą rękę Twoją,
* Byś zbawić raczył grzeszną duszę moją.

3. Zbliżam się sercem i do Twego boku, * Nie daj na
zgięcie mnie z swego wyroku, * Padam do Twojej prawej
nogi, Chryste, * Niechże łzy płyną z oczu mych rzęsiste!

4. Padam i do Twojej, Jezu, lewej nogi, * Którą Ci zra-
nił okrutnie gwałtowny srogi. * Padam pokornie i do krzyża
Twego, * Na którym wiesz dla mnie mizernego.

5. Niechże Ci będzie cześć, chwała wiecznemu * Bo-
gu w Najświętszej Trójcy Jedynemu. * A nam niech będą
łaski Twe ojcyste, * Spraw to, by serca nasze były czyste!

ŚPIEWY NA WIELKI TYDZIEŃ

Wielki Tydzień, rozpoczyna **Niedziela Palmowa Męki Pańskiej**. W tym dniu poświęca się palmy. Procesja z palmami przypomina triumfalny wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy (Mt 21,1-11). Potwierdził nią swoją godność mesjańską. Śpiewy procesyjne pozwalają nam wyznawać wiarę, w królewską godność naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Liturgia wieczorna **Wielkiego Czwartku** rozpoczyna **Święte Triduum** męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa. Msza święta **Wieczery Pańskiej** pozwala nam przeżyć ustanowienie Najświętszego Sakramentu i sakramentu Kapłaństwa. Obrzędy wielkoczwartkowe kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do "Ciemnicy". Wprowadza ono już nastrój przeżywania męki naszego Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

Rozważaniu i przeżywaniu męki Chrystusa przez Jego wyznawców poświęcony jest **Wielki Piątek**. Liturgię tego dnia, w godzinach rannych, rozpoczyna tzw. Ciemna Jutrznia. Nabożeństwo wieczorne składa się z liturgii słowa zakończonej modlitwą powszechną w formie starorzymskiej, z uroczystej adoracji krzyża, wspólnej Komunii świętej i z przeniesienia Eucharystii do Grobu Pańskiego. Adoracja Chrystusa przy Grobie trwa do Wigilii Paschalnej. Stwarza ona okazję do wyrażenia Jezusowi wdzięczności za dzieło naszego Odkupienia.

Obrzędy wieczorne w **Wielką Sobotę** stanowią **Wigilię Paschalną** i obejmują: liturgię światła, poświęcenie ognia i paschału, liturgię słowa Bożego, przypominającą najważniejsze wydarzenia zbawcze dokonane w historii zbawienia, liturgię chrztu z poświęceniem wody i odnowieniem przyrzeczeń chrzestnych oraz liturgię Eucharystyczną, która w Polsce kończy się procesją rezurekcyjną.

W wielu kościołach w Polsce procesja rezurekcyjna odbywa się dopiero o świcie w **Niedzielę Wielkanocną**, przed pierwszą Mszą świętą.

A. NIEDZIELA PALMOWA

Chrystus wjechał uroczysto do Jerozolimy w celu dokonania paschalnego misterium. Kościół wspomina ten wjazd we wszystkich Mszach świętych **Niedzieli Palmowej Męki Pańskiej**. Przed główną Mszą świętą odbywa się procesja lub uroczyste wejście, a przed innymi Mszami zwykłe wejście.

I. Procesja.

Wierni gromadzą się z palmami w stosownym miejscu. Gdy kapłan z diakonem i ministrantami udaje się do zgromadzonych wiernych, śpiewa się antyfonę "Hosanna Synowi Dawida" lub inną odpowiednią pieśń:

130

Hosanna Synowi Dawida

(Jan.)

Ho - san - na Sy - no - wi Da - wi - da!

Bło - gó - sławio - ny, któ - ry i - dzie w i -

mię Pań - skie! O, Kró - lu i - zra - el - ski!

Ho - san - na na wy - so - koś - ci!

t.: Mszał

m.: ks. Z. Bernat

Ho - san - na Sy - no - wi Da - wi - do - we -

mu! Bło - go - sła - wio - ny któ - ry i - dzie w i - mię

Pań - skie! O, Kró - lu i - zra - el -

ski! Ho - san - na na wy - so - kość - ci.

Kapłan pozdrawia wiernych, objaśnia krótko obrzęd i poświęca palmy. Następnie odczytuje się Ewangelię o wjeździe Chrystusa do Jerozolimy (może też być krótka homilia). Procesja z palmami wyrusza do kościoła ze śpiewem antyfony "Dzieci Hebrajskie" z Psalmem 24:

131

Dzieci hebrajskie

Dzie - ci he - braj - skie, nio - sąc ga - łąz - ki o -

li - wne, wy - szły na prze - ciw Pa - na wo - ła -

jąc i mó - wiąc: Ho - san - na na wy - so - kość - ci.

Ps 24

1. Pa - na jest ziemia i wszystko, co ją na - peł - nia,*

Świat cały i je - go mie - szkań - cy.

2. Albowiem On go na morzach osadził * I utwierdził
ponad rzekami. * *Dzieci...*

3. Bramy, podnieście swe szczyty, † unieście się,
odwieczne podwoje, * Aby mógł wkroczyć Król chwały!

4. "Któż jest tym królem chwały? * Pan Zastępów,
On jest Królem chwały. * *Dzieci...*

5. Chwała Ojcu i Synowi, * I Duchowi Świętemu.

6. Jak była na początku, teraz i zawsze, * I na wieki
wieków. Amen. * *Dzieci...*

132

Hołd Tobie...

t.: Hymn Niedzieli Palmowej

m.: ks. Z. Bernat 1968

Hołd To - bie sła - wa i cześć, o

Chry - ste, Kró - lu i zbaw - co, któ - re - mu nieg - dyś chło -

pię - cy chór po - boż - ne śpie - wał Ho - san - na.

1. Ty jesteś Królem Izra - e - la
I sławnym potom - kiem Da - wi - da.
Błogosławiony Kró - lu,

Ty dziś w Imię Pańskie przy-by - wasz. Refr.

2. Wszystkie zastępy niebieskie * Na wysokościach
Cię wielbią. * A z nimi śmiertelny człowiek * I wszystkie
razem stworzenia. * *Hold Tobie...*

3. Rzesza żydowska z palmami * Wybiegła Ci naprze-
ciwko. * Przyszliśmy i my dzisiaj * Z hymnami, miłością,
modlitwą. * *Hold Tobie...*

4. Wtedy co szedłeś na mękę, * A oni słusznie Cię
czcili, * My oto Ci śpiew nucimy, * Gdy już królujesz na
wieki. * *Hold Tobie...*

5. Oddanie ich wdzięcznie przyjąłeś, * Łaskawie
przyjmij i nasze, * O Królu dobry, łask rozdawco * Miłe
Ci wszystko co dobre. * *Hold Tobie...*

133

Wjeżdża Król nasz

t. i m. ks. W. Lewkowicz

1. Wjeż - dza Król nasz, Je - zus ci - chy,
do Je - ro - zo - li - my,* *Hold* Mu skła - da
lud po - boż - ny, Je - go lud ro - dzi - my.
Refren
Ho san - na, ho - san - na Sy -
no - wi Bo - że - mu! Ho - san - na, ho -
san - na, cześć Zbaw - cy na - sze - mu!

2. Brzmi Hosanna, witaj Zbawco, wnijdź błogosławio-
ny, * W imię Pańskie wchodzisz do nas, brzmi na wszyst-
kie strony. * *Hosanna...*

3. Bądźże tedy pozdrowiony, Boże nasz i Panie *
Przyjmij od nas modły, hołdy, pobożne śpiewanie. * *Hosanna...*

4. Przyjmij od nas za Twą Mękę korne dziękczynienie
* Chwała Ci po wszystkie czasy, miłość uwielbienie. * *Hosanna...*

albo:

Chrystus wodzem – p. nr 256

Króluj nam Chryste – p. nr 257

O Chryste, Królu, Władco świata – p. nr 260

II Uroczyste wejście

Gdy nie ma warunków do odbycia procesji poza kościołem, wtedy wierni gromadzą się z palmami przed drzwiami kościoła lub w samym kościele. Kapłan z ministrantami, podczas śpiewu antyfony: "Hosanna Synowi" lub innej odpowiedniej pieśni, udaje się poza prezbiterium. Tam poświęca palmy i odczytuje Ewangelię o wjeździe Chrystusa do Jerozolimy, po czym ze śpiewem hymnu do Chrystusa Króla: „Hołd Tobie”, kapłan z ministrantami udaje się do prezbiterium, gdzie rozpoczyna Mszę świętą od kolekty.

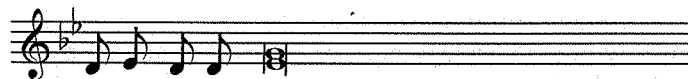
III Zwyczajne wejście

Na wejście kapłana z ministrantami śpiewa się antyfonę z psalmem według mszału lub pieśń o wjeździe Chrystusa do Jerozolimy, np. "Hosanna, Synowi Dawida". Po przyjsciu do ołtarza kapłan odprawia Mszę świętą w zwykły sposób.

B. WIELKI CZWARTEK

134

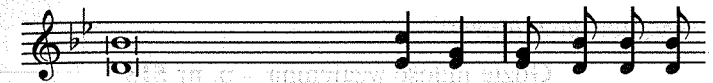
A myśmy się chlubić powinni

A myś-my się chlubić powinni Krzyżem Pana naszego, Je-

zu sa Chry-stu-sa,* W Nim jest zba - wie-nie,*

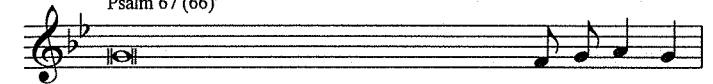

Życie i zmartwychwstanie na-sze.* Przez Nie-go jes -

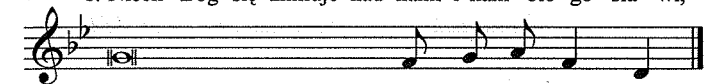

teś-my zba - wie - ni i o-swo-bo-dze - ni.

Psalm 67 (66)

1. Niech Bóg się zmiłuje nad nami i nam bło-go-sła-wi,*

Niech nam okaże po-go-dne o-bli-cze.

2. Aby na ziemi znano Jego drogę * Jego zbawienie pośród wszystkich ludów. *A myśmy się...*

3. Niech Ciebie Boże wysławiają ludy, * Niech wszystkie narody dają Ci chwałę. *A myśmy się...*

4. Niech się narody cieszą i weselą, † Że Ty ludami rządisz sprawiedliwie * I kierujesz narodami na ziemi. *A myśmy się...*

5. Niech Ciebie Boże, wysławiają ludy * Niech wszystkie narody dają Ci chwałę * *A myśmy się...*

albo:

W krzyżu cierpienie – p. nr 127

Obrzęd umywania nóg:

Przykazanie nowe daję wam – p. nr 478

Przygotowanie darów:

Gdzie miłość wzajemna – p. nr 513

Z rąk kapłańskich – p. nr 507

Komunia święta:

Bądźże pozdrowiona – p. nr 183

U drzwi Twoich stoję, Panie – p. nr 225

Twoja cześć, chwała – p. nr 224

Śpiew uwielbienia:

Cóż Ci, Jezu damy – p. nr 447

Dziękujemy Ci, Ojcie nasz – p. nr 451

Przeniesienie Najświętszego Sakramentu:

135

Sław języku

1. Sław je - zy - ku ta - jem - ni - cę*

Cia - ła i naj - droż - szej Krwi.*

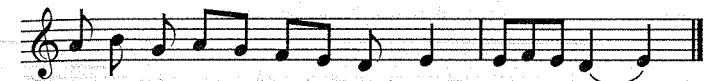
Któ - ra, ja - ko łask kry - ni - cę,*

Wy - łał w cza - sie ziem - skich dni*

Ten, co Mat - kę miał dzie - wi - cę,*

Król na - ro-dów go - dzien czei. A - men.

2. Z Panny czystej narodzony, * Posłan zbawić ludzki
ród, * Gdy po świecie na wsze strony * Ziarno słowa rzu-
cił w lud, * Wtedy cudem niezgłębionym * Zamknął swej
pielgrzymki trud.

3. W noc ostatnią przy wieczerzy * Z tymi, których
braćmi zwał, * Pełniąc wszystko, jak należy, * Czego prze-
pis prawny chciał. * Sam Dwunastu się powierzył * I za
pokarm z rąk swych dał.

4. Słowem więc, Wcielone Słowo, * Chleb zamienia
w Ciało swe. * Wino Krwią jest Chrystusową, * Darmo
wzrok to widzieć chce: * Tylko wiara Bożą mową * Pew-
ność o tym w serca śle.

okadza się Najświętszy Sakrament

5. Przed tak wielkim Sakramentem * Upadajmy
wszyscy wraz. * Niech przed Nowym Testamentem * Sta-
rych praw ustąpi czas, * Co dla zmysłów niepojęte, *
Niech dopełni wiara w nas.

6. Bogu Ojcu i Synowi * Hołd po wszystkie nieśmy
dni, * Niech podaje wiek wiekowi * Hymn triumfu, dzie-
ki, czei, * A równemu im Duchowi * Niechaj wieczna
chwała brzmi. Amen.

albo inne pieśni: Jezu, miłości Twej – p. nr 234

Witam Cię, witam – p. nr 229